

Той я гледаше учуденъ. Какво става тукъ? Защо тя е получавала писмата?

Бързо разбра жестоката си грѣшка. Бѣше сбъркалъ адреситѣ въ бележника — тѣ бѣха много. Значи, друга е почучавала писмата, които той бѣше писалъ за русото момиче?!

Опомнянето отъ изненадата трая само единъ мигъ. За него бѣше ясно, много ясно, какво бѣше станало.

Кѣмъ тѣхъ приближаваше вече цѣла група посрещачи. Той се обърна и ги загледа втренчено. Измежду тѣхъ го гледаше то, русото момиче, за което той бѣше мислилъ съ такава любовъ и за което бѣше дошелъ. — Но тя не знае нищо, — си помисли той, — и никога нѣма да узнае, че на нея сжмъ писалъ писмата, които е получавала нейната приятелка.

А въ сжщото време, русото момиче, гледайки го, си мислѣше: той не знае колко много съмъ мислила за него и колко се радвамъ, че го виждамъ пакъ, макаръ че не е дошелъ за мене. И азъ можехъ сжщо така да му помогна, но той обичалъ другата...

А другата бѣше вече щастлива.

* * *

Следъ това не зная какво стана.

